

Mindretallet under Nr. 81. til § 131 skal jeg ikke opholde mig videre, da jeg antager, at den ærede Ordfører vil udtale sig videre derom. Jeg skal blot sige, at det vel forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) sagde, at Straffeloven i Nødværge-Kapitlet i § 40 udtaler sig saaledes, at Handlinger, der ere foretagne af Nødværge, ere straffri; men det kan ikke overses, at her er noget Mere tilføede end det blotte Nødværgetilfælde, hvor Vedkommende anvender Magt for at værges sin Person, hvor det altsaa kun er en Ret for den Paagjældende at anvende Vold for at værges sin Person, og hvor det altsaa er rigtigt at sige, at han i dette Tilfælde bliver straffri. I denne Paragraf, § 131, tales der derimod ogsaa om, at den Paagjældende værges ikke blot sin Person, men, hvad der er vigtigere, sin Stilling og det ham paalagte Svær som Befalingsmand at opretholde Orden og Disciplin, og da der her saaledes ikke blot er Tale om hans Ret, men om hans Pligt, er det utrorrekt at udtrykke det saaledes, at han kan blive straffri, men korrekt, som Lovforslaget siger, at hans Forhold ikke kan henregnes under den Vold, som skal straffes efter § 130.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det er jo en temmelig lang Række af Ændringsforslag, der er stillet til de Kapitler, som ere satte under Forhandling i dette Møde. Jeg skal søge at fatte mig saa kort som muligt, men jeg bliver dog nødsaget til at følge den ærede Ordførers Exempel og udtale mig om hvert enkelt stillet Ændringsforslag. — Det første Ændringsforslag er stillet til § 64 under Nr. 36. Dette Forslag kan jeg tiltræde, og det Samme kan jeg gjøre med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 37. — Ændringsforslaget under Nr. 38 tillæber jeg mig derimod at fraraade Thinget at vedtage, idet jeg tror, at Lovforslagets Redaktion af § 66 er at foretrække, hvilket, dersom jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, ogsaa blev indrømmet af ham. — Ændringsforslaget under Nr. 40 kan jeg tiltræde. — Dernæst kommer jeg til Ændringsforslaget under Nr. 44, idet de mellemliggende Ændringsforslag under Nr. 41, 42 og 43 dels ere bortfaldne ifølge tidligere Afstemninger, dels tagne tilbage. Ændringsforslaget under Nr. 44 har, som den ærede Ordfører udtalte, ikke nogen stor Betydning, idet, hvad der tilfugtes ved Ændringsforslaget, nemlig at tilkjendegive, at det er en Underordnet, hvorom der er Spørgsmaal, egentlig tydelig fremgaar af Paragrafens hele Affattelse, efter som der senere i Paragrafen er Tale om Vedkommendes Foresatte. Men det ærede Medlem for Rjødshavn's 1ste Valgkreds (Nimeslad), der som Medlem af Udvalget har deltaget i Stillelsen af dette Ændringsforslag, udtalte, da han havde Ordet, at han havde nogen Betenke-

lighed ved Affattelsen, og yttrede, at der muligvis kunde være Anledning til ved 3die Behandling at stille et Ændringsforslag til denne Paragraf, som gif i en noget anden Retning. Det ærede Medlem udtalte tillige, at Ændringsforslaget ikke var meget udsørlig motiveret i selve Betænkningen. Det, som det gjaldt om, var efter det ærede Medlems Formenting at faae præciseret, hvem der egentlig sigtedes til ved Paragrafens Bestemmelser, og han formentede, at de Udtryk, som findes i den norske militære Straffelovs § 73, vare heldigere, hvor det hedder: „Svo, som paa Krigsartøi under Jægtning stryger Flaget uden udtrykkelig Ordre fra Fartøiets Befalingsmand, anses med Livsstraf eller Strafarbejde i 1ste Grad“. Her er ganske vist Bestemmelsen tydelig nok; men denne Paragraf er ikke saa fylbig som den tilsvarende § 70 i nærværende Udkast, idet denne ogsaa omfatter Etikschefen, som staa under en Eskadrechefs Befaling. Der staar nemlig: „Den, som under Jægtning, eller naar Jægtning forestaar, uden Befaling af vedkommende Foresatte stryger Flaget paa Krigsartøi eller giver andet Signal“. Der er ogsaa Eskadrechefen Foresat, men ved den Affattelse, som den norske Straffelov har, er dette Forhold ikke holdt for Die. Jeg skal imidlertid afvente, hvad det ærede Udvalg og det meget ærede Medlem for Rjødshavn's 1ste Valgkreds muligvis maatte finde sig foranledigede til at gjøre med Hensyn til denne Paragraf til Sagens tredie Behandling. — Udvalgets Ændringsforslag til § 71 under Nr. 45 skal jeg henstille til Thingets Afgjørelse; jeg skal ikke reise nogen videre Indsigelse imod dette Ændringsforslags Vedtagelse. — Udvalget har derefter under Nr. 46 stillet Forslag om, at der efter § 76 skal tilføies som ny Paragraf Følgende: „Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget, læder alarmerer ved Signal og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Opløsning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel.“ Dette Ændringsforslag blev nærmere motiveret af Udvalgets Ordfører og ogsaa nærmere omtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Det er jo utvivlsomt, at en saadan Handling som den, der nævnes i dette Forslag, og som ganske vist er stiftet til at fremkalde alvorlig Uorden og Forstyrrelse, dérouté, som det ærede Medlem sagde, ogsaa bør være strafbar; men det forekommer mig, at det ikke er nødvendigt at tilføie en saadan ny Paragraf, idet en saadan Handling efter Lovudkastet vil kunne finde sin Straf. Den ærede Ordfører udtalte, at han ikke havde kunnet finde nogen tilsvarende Straffebestemmelse for en saadan Handling. Dette tror jeg imidlertid, at en nærmere Undersøgelse af Lovforslaget vil vise ikke at være Tilfældet, idet der er en Paragraf, hvorunder den kan henføres; men den væsentligste Indvending, jeg har mod Ændringsfor-